

Sygn. akt V U 238/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r. w Kaliszu

odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 stycznia 2013 r. Nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 29 stycznia 2013 r. znak (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującemu K. S.prawo do emerytury poczynając od dnia 08 stycznia 2013 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił K. S.prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w (...) w Ż.w latach 1979-84 albowiem wnioskodawca nie przedłożył świadectwa wykonywania w powyższym okresie pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. S. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy w latach 1979 – 84 jako okresu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący K. S., urodzony dnia (...), w okresie 14.08.1979 r. – 31.03.1984 r. był pracownikiem (...) w Ż., zatrudnionym na stanowisku traktorzysty, a przed rozwiązaniem stosunku pracy na stanowisku traktorzysty – pracownik fizyczny (dowód: świadectwo pracy w aktach ZUS) . W ramach stosunku pracy, odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy ciągnika rolniczego. W okresie zatrudnienia odwołujący działając na zlecenie pracodawcy, wykonywał prace transportowe przewożąc ciągnikiem różnego rodzaju materiały budowlane. Innych prac odwołujący w okresie tego zatrudnienia nie wykonywał (dowód: zeznania świadków: L. W., J. M., zeznania odwołującego). Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym

wynoszącym łącznie 27 lat 4 miesiące i 25 dni. Uznany przez ZUS okres pracy w warunkach szczególnych na powyższy dzień wynosi 14 lat 2 miesiące i 2 dni. Przypada on poza badanym okresem.

(bezsporne)

Odwołujący nadal pozostaje w stosunku pracy. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (dowód: zeznania odwołującego).

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę świadectwu pracy znajdującym się w aktach ZUS. Sąd dał również wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków oraz zeznaniom odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy. .

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęły:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał od dnia sierpnia 1979 r. do marca 1984 r. pracę traktorzysty. Była to praca wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca ta spełniała warunki wymienione w wykazie A dział VIII punkt 3 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Zaliczenie tego okresu, wynoszącego ponad 4 lata sprawi, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego kolejnego warunku koniecznego do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 27-letnim okresem ubezpieczenia. W chwili wydawania orzeczenia miał ukończony 60-ty rok życia. Nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Pozostawał nadal w stosunku pracy.

Od dnia 1 stycznia 2013 r. przesłanka w postaci rozwiązania stosunku pracy nie musi być spełniona gdyż z tą datą uległ zmianie cytowany wyżej przepis art. 184 ustawy o emeryturach i rentach. Odwołanie zatem jako uzasadnione prowadziło do zmiany decyzji jak w sentencji wyroku.